

Jakub Wojtczak

Sprawozdanie z „Szóstej Międzynarodowej Konferencji Młodych Sławistów”, Budapeszt, 5 maja 2016 r.

Historia Slavorum Occidentis 2(11), 302-304

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Sprawozdanie z „Szóstej Międzynarodowej Konferencji Młodych Sławistów”, Budapeszt, 5 maja 2016 r.

Dnia 5 maja 2016 r. w Budapeszcie odbyła się „VI Międzynarodowa Konferencja Młodych Sławistów” („6th Conference For Young Slavists in Budapest”). Było to spotkanie zorganizowane przez Instytut Filologii Słowiańskiej i Bałtyckiej Uniwersytetu im. Loránda Eötvösa w Budapeszcie. Uczelnia ta, należąca do jednej z najlepszych na Węgrzech, powstała w 1635 r., a została założona przez kardynała Pétera Pázmánya. W latach 1921–1950 wszechnica nosiła jego imię, jednakże po odłączeniu w 1950 r. Wydziału Teologicznego nadano jej imię fizyka Loránda Eötvösa (Wydział Teologiczny przekształcił się w Katolicki Uniwersytet Pétera Pázmánya). W 2011 r. zorganizowano pierwszą konferencję, przeznaczoną dla studentów i doktorantów zajmujących się językiem, historią, literaturą i kulturą Słowian. Językami konferencyjnymi były wszystkie języki słowiańskie oraz pierwszy raz w historii tego wydarzenia, język angielski.

Konferencję otworzył dyrektor Instytutu Filologii Słowiańskiej i Bałtyckiej Uniwersytetu im. Loránda Eötvösa DSc. István Lukács. W imieniu komitetu organizacyjnego studentów krótką przemowę wygłosił György Rágyanszki, główny organizator konferencji. Przekazał on zgromadzonym szczegółowe informacje dotyczące konferencji.

Po krótkiej przerwie przystąpiono do obrad. Konferencję podzielono na pięć sekcji. Pierwsza i druga została poświęcona zagadnieniom językoznawczym. Zostało na nich wygłoszone odpowiednio 15 i 13 referatów. Kolejna sekcja, poświęcona literaturze i kulturze słowiańskiej, zgromadziła 15 młodych naukowców. Czwarta z kolei, w której wzięło udział 10 uczestników, omawiała historię i kulturę. Ostatnia zaś skupiła się wokół zagadnień literatury i historii. Wzięło w niej udział 14 referentów.

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu reprezentowała grupa pięciorga doktorantów: mgr Joanna Brodniewicz i mgr Małgorzata Balcerzak z Instytutu Filologii Słowiańskiej UAM, mgr Błażej Szymankiewicz z Instytutu Filologii Polskiej i Klasycznej UAM oraz mgr Robert Tomczak i mgr Jakub Wojtczak z Instytutu Historii UAM.

Mgr Joanna Brodniewicz przybliżyła zgromadzonym zaangażowanie czeskiej inteligencji katolickiej w czasach komunizmu („*Patrzyć odważnie*

w przyszłość” – przedstawiciele czeskiej inteligencji katolickiej w czasach komunizmu). W swoim referacie ukazała postawy czeskiej inteligencji katolickiej, zmagającej się, jak wszyscy Czesi, z problemami cenzury i brakiem poszanowania praw człowieka za czasów rządów komunistycznych w Czechosłowacji. Mgr Małgorzata Balcerzak omówiła twórczość dwóch czeskich pisarzy: Jáchyma Topola i Jiříego Kratochvila (*Apocalypse and Marsyas. Memory (post) modern nomads on the example of work of Jiří Kratochvil and Jáchym Topol*). Mgr Błażej Szymankiewicz zastanawiał się nad pojęciem Europy Środkowej we współczesnym dyskursie literackim i publicystycznym, próbując odpowiedzieć na pytanie, co kryje się pod tym szeroko rozumianym pojęciem (*Utopia or dystopia? Central Europe in contemporary journalistic and literary discourse*). Dwóch ostatnich reprezentantów naszego Uniwersytetu skupiło się na problematyce historii Słowian. W obszarze zainteresowań mgr. Roberta Tomczaka znalazło się życie praskich studentów w XVII w. Referent zwrócił w swym wystąpieniu uwagę nie tyle na pole naukowe, co życie codzienne nowożytnych żaków (*Rebellious life of a Prague students in the seventeenth century*). Z kolei mgr Jakub Wojtczak omówił uwarunkowania polityczne jakie kierowały królem czeskim Przemysłem Ottokarem I, przy doborze małżonek. Skupił się również na faktach genealogicznych, przybliżając jednocześnie koneksje dynastii Przemyślidów z innymi rodami królewskimi i książęcymi Europy (*Marriages of Přemysl I. Otakar, king of Bohemia – political conditions*).

Po zakończeniu obrad o godzinie 17, uczestnicy mieli możliwość wymiany swoich poglądów już w nieco mniej formalnej formie. Zaplanowały został także spacer po Budapeszcie z przewodnikiem.

Konferencja, jak co roku, cieszyła się dużym zainteresowaniem. Udział w niej wzięło 67 uczestników, reprezentujących takie kraje jak: Węgry, Polskę, Czechy, Słowację, Ukrainę, Rosję, Chorwację, Serbię, Białoruś i Słowenię. Warto zwrócić uwagę, iż oprócz poznańskiej delegacji, stronę polską reprezentowali także przedstawiciele innych polskich ośrodków naukowych (m.in. Uniwersytet Opolski, Katolicki Uniwersytet Lubelski im. Jana Pawła II, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Gdański czy Uniwersytet Warszawski). Możliwość integracji i wymiany poglądów w tak różnorodnym gronie zachęciła z pewnością uczestników do interdyscyplinarnego podejścia w swoich badaniach. Miejmy nadzieję, iż także w przyszłym roku młodzi badacze; studenci i doktoranci z państw słowiańskich oraz Węgier, będą mieli sposobność zaprezentowania w Budapeszcie wyników swych najnowszych badań, przy okazji piątej edycji konferencji.

mgr Jakub Wojtczak,
Instytut Historii, Wydział Historyczny,
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza,
ul. Umultowska 89d, 61-614 Poznań,
kub.wojtczak@gmail.com